

Mál nr. 314/2019**M og
V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A.****Ágreiningur um bótaskyldu er unglingspiltur kastaðist af vélarhlíf bifreiðar.****Gögn.**

Málskot, móttekið 25.9.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 11.10.2019, ásamt fylgigögnum.

Bréf V2, dags. 2019, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

M, 16 ára gamall, ásamt þremur félögum í biðreiðinni A voru í leik sem þeir nefndu „hitaleik“. M mun hafa tapað í leiknum og varð fyrir vikið að liggja á vélarhlíf A meðan hún væri á ferð. Mun hann hafa legið á maganum og andlitið vísað að framrúðunni þannig að hann horfði inn í bifreiðina. Þegar A var hemlað kastaðist M af vélarhlífinni og skall í götuna og hlaut áverka á höfði.

Í skýrslu hjá lögreglu kvaðst M hafa farið á vélarhlífina. Hann hafi sagt öikumanni A að aka hægt og hafi ökumaðurinn játað því. Ökumaðurinn hafi hins vegar ekið hraðar og hraðar og allt að 50 km hraða á klst., en allt í einu hafi hann bremsað niður og við það hafi hann flogið af bifreiðinni og höfuðkúpubrotnað.

Ökumaður A, 17 ára gamall, kvað M hafa lagst vélarhlíf A þar sem hann hafi tapað fyrrnefndum hitaleik. M hafi beðið hann um að aka rólega og hafi hann samþykkt það. Hann hafi ekið miklu hraðar en á 20 km hraða á klst., líklega um 40 km hraða á klst., í fyrsta eða öðrum gir. Hann hafi þá orðið hræddur, „panikað“ og nauðhemlað A. Við það hafi M skotist af vélarhlífinni og farið kollhnís á götunni.

Farþegi í framsæti A umrætt sinn kvað ökumann A hafa ekið með M á vélarhlífinni á um 40 km hraða á klst. Ökumaðurinn hafi „panikað“, hemlað niður og M dottið af vélarhlífinni og farið heljarstökk aftur á bak og fallið í götuna.

Farþegi í aftursæti A kvað A hafa örugglega verið ekið á allt að 50 km hraða á klst. Hann hafi ekki séð á hraðamælinn en farþeginn í framsætinu hafi sagt það. Hann hafi talið að A yrði ekið á um 10 km hraða á klst. og ekki búist við að henni yrði ekið eins hratt og raunin var. Þeir hafi kallað á ökumanninn að hægja á sér og þá hefði ökumaðurinn bremsað en við það hefði M skotist af A.

M hefur krafist bóta fyrir það líkamstjón sem hann hlaut við slysið úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur fallist á bótaskyldu en að skerða beri bætur um 2/3 hluta vegna stórkostlegs gáleysis M.

Álit.

Samkvæmt 1. mgr. 88. gr. umferðarðarlaga nr. 50/1987 skal sá sem ábyrgð ber á skráningarskyldu vélknúnu ökutæki bæta það tjón sem hlýst af notkun þess enda þótt tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á tækinu eða ógætni ökumanns. Samkvæmt 2. mgr. sömu lagagreinar má lækka eða fella niður bætur fyrir líkamstjón ef sá sem varð fyrir tjóni var meðvaldur að tjóninu af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi.

M tók þátt í leik sem fólst í því að hann lá óvarinn með öllu á vélarhlíf A meðan hún var á ferð. Leikur af þessu tagi var stórhættulegur og til þess fallinn að enda með ósköpum. M átti að hafa aldur og þroska til að gera sér ljósa grein fyrir þessum háskaleik og hvernig hann gæti endað. Með háttsemi sinni sýndi hann því vítavert gáleysi sem verður að virða honum til stórkostlegs gáleysis í skilningi fyrrgreinds ákvæðis í 2. mgr. 88. gr. umferðarlaga. Af þessum sökum þykir rétt að bætur vegna líkamstjóns hans sæti nokkurri skerðingu. Þegar litið er til þess að hann virðist í galsa hafa tekið þátt í leik með félögum sínum þar sem það féll í hans hlut að leggjast á vélarhlíf A og ekið var talsvert hraðar en hann hafði mátt búast við, eða a.m.k. á um 40 km hraða á klst., og atvika að öðru leyti þykir rétt að bætur skerðist um helming og hann eigi að sama skapi rétt til bóta að helmingi úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum að helmingi úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar A hjá V.

Reykjavík, 14. nóvember 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.